

נושאים על האנוסה פרק אחד עשר יבמות צח.

א ב מ"י פ"ד מהל'
אסורי ביאה הל"י יג'
טו ט"ז ע"י סימן קטט
סעף ב':
יא ג' מ"ג ע"ש פ"ט ע"ש
סעף ג':

על עסקי נינוה. תימה דלמא אינטרין למכתב שנית ולא שלישית
דלא אשכחן דצברה עמו שלישית ושמה כיון שזלגו שחזרו
לקלקול ונתנבל עליהם נחום האלקושי היינו יכולים לנכור שגם אז
נתנבל עליהן יונה ואל"ת והא אשכחן דצברה עמו שלישית צעסקי
נינוה דכתיב ויאמר ה' אל יונה
ההיטב חרה לך על הקיקיון וגו'
ואני לא אחוס על נינוה וגו' וי"ל
דכי לאו עסקי נינוה נינוה וי"ל
לרב נחמן צר יתח דלמר שוב לא
דצרה עמו קשיא וי"ל שזה היה אותו
יום וחשיב הכל נצואה אחת:

רב נחמן בר יצחק אומר ה"ק בו'.
אמר ר"י שחולק על אותו
מדרש שהביא רש"י בפירושו נביאים
(מל"ס ז' ב) ויאמר ה' אל יהוא יען
אשר הטיבות וגו' ע"י יונה בן אמת
אמר לו או שמה אינו מושב אלא
דברים שהוא לורך גדול כגון מעשה
נינוה וכיוצא בזה: **נשוא** אחותו מן
האם יוציא. פירש בקונטרס דגורין
שמה יש אחותו שנולה אחריו שיש
בה כרת משמע שסובר דאם היתה
גם לידמו שן האם בקדושה היה מותר
באחותו מן האם שנולה בנכריות
כיון דתרווייהו שלל בקדושה דהתם
ליכא למגור שמה יש אחותו שנולה
אחריו וקשה דהא לעיל בפ"ב (ד'
כז ושס) (ט) אמר ר' אבהו אמר
האחיך מן האם מעידים לכתחלה ומאי
שנא מעריות פ"י אפי"י נתגיירו ונולדו
בנכריות שייך צרו קורבה ומשני
ערוה לכל מסורה כ"י משמע דאפילו
נולדו בנכריות שייך צרו קורבה דאם
דבסתם גיורת מיירי ועוד בני יודן
אמתא הורמן ולידתן שלל בקדושה
היה אפי"י אסר להו רב ששם (לעיל ד'
טז) למינסב נשי דהדדי אלא י"ל
דטעמא דלמלא אמתא לאתחלופי
בישראל ואפי"י בנולדו דהתם בנכריות
יש לגזור בקורבת אס והא דנקט
הכא לידמו בקדושה לרבותא נקטיה
דאפי"י לידמו בקדושה דכשמי אמהות
דמו אפי"י אסירי דלמלא אמתא לאתחלופי
בישראל וריב"ז פ"י דלהכי נקט
הורמו שלל בקדושה דאי בקדושה הרי
הוא ישראל גמור ומותר באחותו
שנולה בזהוהי אמתא כנכריות כיון דאמת
ציה דד נכריות כלל ולא שייך צרו שמה
יאמרו אי נמי משום הכי נקט הורמו
שלל בקדושה ולידמו בקדושה דפסיקא
ליה מילתא שאז איירי צין נולדה
לפניו בנכריות צין נולדה אחריו
בקדושה וה"ר חיים פירש דדוקא
נקט ולידמו בקדושה דאז מן האם
יקיים שלל ראה עצמו בנכריות וליכא
למימר ציה שמה יאמרו צאנו מקדושה
חמורה לקדושה קלה אצל אס גס לידה
שלל בקדושה אפי"י מן האם יוציא
דכיון שראה עצמו בנכריות אחי למימר
צאנו מקדושה חמורה כ"י דהא שמעינן
לצ"י מאיר דהכא בירושלמי ובצ"ר אשית
רבה דאסר צין נח באחותו צין מן האם
צין מן האם דרשיה על כן יעוז איש את אחי ואת אחותו לו מאמו ומיהו נראה לר"י דהך ברייתא פליגא
אירושלמי ובצ"ר אשית רבה דהא משמע דכ"ע מוקי קרא לאחות אב ואחות אס והיינו כרצון דהתם ועוד דטעמא דאחות אב מן האם
יוציא משמע צ"י ד' מיתום (סנהדרין נח.) דהוי משום שמה יאמרו צאנו דלילו טעמא דאתחלופי ליתיה הכא בקורבת אב אי"כ משמע דצדאי גר
לידתו בקדושה שייך שפיר טעמא שמה יאמרו אפי"י שלל ראה עצמו שעה אחת בנכריות וזה דוחק לומר לאחות אב מן האם לא קאי אגרי
דרישא אלא מיירי בלידתו שלל בקדושה כי היכי דלא קאי נמי ספא דקתמי נשא אשה ובתה ארישא כדפי' בקונטר' דהכא משמע דקאי אגרי
דרישא: **אחות האב מן האם יוציא.** פ"י בקונטר' דגורין משום אחותו מן האם ואין נראה דצדאי משמע בפרק ד' מיתום (ג"י עס)
דטעמא משום שמה יאמרו דמוקי התם הך ברייתא כ"י אליעזר דרשיה את אחי וזו אחות אחי וזו אחותו מן האם כן מיתסרא בנכריות:
אשת

הא איסורא איכא. מדרבנן דלא ליתי לאתחלופי בישראל וקשה לרב
אחא: הא דאמור רבנן אין אב למאריה. ואפילו היכא דליכא למימר
קקטן שנולה דמי כגון הורמו שלל בקדושה ולידמו בקדושה דיש לו
שאר מן האם כשאר ישראל גמור ואין לו שאר מן האם: לא סימא
משום דשטופי זימה הוא ולא ידעינן.

אצוה מנו אצל היכא דידע כגון היו
אצוה ואמו חבושים צבית האסורים
דלא נצבעה לאחר חיישין ואי נולד
בקדושה דליכא למימר קקטן שנולה
ליהו ליה נמי שאר אב דהא דהא דהא
אצוה הוא: דהא שני אחין האומים
כו': ה"ג וקאמר לא חולנן ולא
מייבמין. ומסיפא יליף טעמא דאי
מרישא לא מצי למינף דאפילו שאר
האס אין לו טעמא לאו משום דורמת
סוקים הוא אלא משום דקקטן שנולה
דמי: **וזמס.** זרע שהוא יורה כחך
כורס מים המקלה צח: **צנפטיים**
הגרי: **דנסבא אחיו.** המת כשהוא גר
דהוא קידושו קידושין ושרת לאחיו
דאין לו אחוה דקקטן שנולה דמי:
כשהוא עובד כוכבים. ומשנתגייר
לא ידעה דלא הוה ליה צה קדושין
הלכך שרי לאחוה: הרי אשה גיורת
ושבעה צניה (ה) שהמיר להן רבי
עקיבא לישא איש את אשת אחיו
ומהן למדמי: אס קודם. שנה מעשה
לידו היה רגיל לשומו לתלמידיו
שומעין לו ואס לאו הואיל דהב חידוש
הוא שמה צבייל מעשה שנה לידו
אומרה: הרי אשה ושבעה צניה.
ראיה של קודם לכן הביא: ואי צניה
אימא שאני הכא דקאמר. מילתא
דיונה צן אמתו צדהה ומגו דמהימן
אהא מהימן נמי אהא דניכרין דברי
אמת שביח קבלן: הוא השיב
ירבעם צן יואש: על עסקי נינוה
קאמר. דלא דצרה עמו על עסקי
נינוה אלא שמה פעמיים ה"ג גר
שהיה הורמו שלל בקדושה ולידמו
בקדושה: נשא אחותו מן האם. שנולה
צניהה עובדת כוכבים יוציא. ואפי"י
דלאו אחותו היא דקקטן שנולה דמי
גיורה דלמלא אחי למנסב אחותו
שנולה אחריו דצהיה איהא כרת
לידת צניהה בקדושה ואחותו גמורה
מן האם היא ישראלית שילדה צן
ובת: מן האם יקיים. שהכל יודעין
דאין אב לעובד כוכבים ואי"נ אתי
למנסב בת אצו שילדה מאשה אחרת
משנתגייר לא איכפת לן דהא לאו בנו
הוא: אחות האב מן האם יוציא.
גיורה משום אחותו מן האם כדלמנן:
מן

תורה אור השלם

- 1. ותעבבה על פלגשיהם אשר בשר המורים בשרם ורמת סתים ורמתם: יחזקאל כג
- 2. ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר. יונה ג א
- 3. הוא השיב את גבול ישראל מלבוה ימות עד ים הערבה כדבר ה' אליה ישראל אשר גבול ביד עבדו יונה בן אמת הנביא אשר מנת החפר: מלכים ב' ד' כה

גליון הש"ס

תוס' ד"ה רב נתן בר יצחק וכו' על אותו מדרש שהביא רב. והוא בסדר עולם:

הגהות הב"ח

(א) הש"י ד"ה הוה אשה וכו' שהמיר להן. י"ב עין בתוספי פרק העל ריש דף ע"ו: (ב) תוס' ד"ה נשא וכו' לעיל בפ"ב אמרין אמימר: